

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA

FEBRUARY 2020 - MAY 2020

Rs.2/-

VOL 15 ISSUE 1

பயத்தை முடிவிற்குக் கொண்டுவர.....3

எதன் மூலம் மகிழ்ச்சியைப் பெற.....3

அனுபவத்தை மட்டுமே வைத்து ஒன்றை உண்மையெனக் கொள்ளலாகாது

கிருஷ்ணமூர்த்தி: அன்று பிற்பகல் என்னைக் காண ஒருவர் வந்தார். தமக்கு வேதாந்தத்தில் நம்பிக்கை இருப்பதாகக் கூறினார். அவர் ஆங்கிலம் பேசிய விதத்திலிருந்து நல்லதொரு பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தவரென்று ஊக்கிக் முடிந்தது. அறிவுக்கூர்மையுள்ளவர். முந்நாளில் நல்ல வருவாயையுடைய ஒரு பெரிய வக்கீலாக இருந்தாரென்பதை அறிந்தேன். கூர்ந்த கண்களால் நம்மை எடைபோடுபவராகவும், ஒருவிதத்தவிப்பு உள்ளவராகவும் தென்பட்டார். மேற்கத்திய மதங்கள் உள்பட பலவும் படித்து அறிந்தவராகக் காணப்பட்டார். நடுத்தர வயதினர். ஒல்லியான உயர்ந்த தேகம், பல வழக்குகளை வெற்றி கண்டதின் பெருமிதம் அவரிடம் காணப்பட்டது.

“நீங்கள் பேசுவதைப் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் கூறுவது கலப்படமற்ற வேதாந்தமே. நீங்கள் கூறும் விதம், இன்றைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கிறதென்றாலும், அதன் அர்த்தம் பழமையான பரம்பரை கூறுவதேதான்.” என்றார் அவர்.

“நீங்கள் வேதாந்தம் என்று எதைக் குறிக்கிறீர்” என்று நாம் கேட்டோம்.

அதற்கு அவர் கூறினார்: “நாங்கள் பிரஹ்மம் ஒன்றே என்றும், அதுவே இவ்வுலகனைத்தையும், அதனுடைய மாயையான தோற்றத்தையும் படைக்கிறதென்றும், தவிர ஒவ்வொரு மனித உள்ளத்தில் உள்ள ஆத்மாவும் பிரஹ்மமே என்றும் அறிகிறோம். எவ்வாறு

கனவிலிருந்து விழித்து இந்த நினைவு உலகத்திற்கு வருகிறோமோ அவ்வாறே, அன்றாட உலக நினைவிலிருந்து விடுபடவேண்டும். கனவு காண்போன், முழுமையான கனவு உலகைப் படைக்கிறான். அது போன்றே தனி மனிதன் ஒவ்வொரு வனும் முழுமையான, தன் உருவான உலகையும், மற்ற மனிதர்களையும் உருவாக்குகிறான், காண்கிறான். நீங்கள் அவ்வாறு கூறாவிட்டாலும், கருத்து அதுவே. ஏனெனில், நீங்கள் பெருமளவில் வெளிநாடுகளில் வசித்து வந்தாலும் இந்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து இப்பாரத மண்ணின் பண்பாட்டில் ஊறியவரே. நீங்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் உங்களைப் படைத்த நாடு இந்த பாரத நாடே. நீங்களும் இந்த மண்ணின் மைந்தனே. உங்கள் மனமும் இந்நாட்டுடையதே. உங்களுடைய செயல்களும், பேசும் போது ஆடாது அசையாது சிலை போன்ற உங்கள் வடிவமும், சொல்லப் போனால், உங்கள் உருவமும் இப்பண்டைய நாட்டின் வழிமுறையிலேயே அமைந்துள்ளது. உங்களுடைய போதனைகளும், தொன்று தொட்டு நம் முன்னோர் போதித்த உண்மையின் தொடர்சியேயாகும்.”

இப்போது, இந்தப் பேச்சாளர் (கிருஷ்ணமூர்த்தி தன்னை பேச்சாளர் என்றே குறிப்பிடுகிறார்) இந்திய மரபைச் சேர்ந்தவராக, இந்தியப் பண்பாட்டில் கட்டுண்டவராக என்ற கேள்விகளைச் சற்றே ஒதுக்கி வைப்போம். முதலாவதாக அவர் எந்நாட்டிற்கும் உரியவரன்று. அவர்

அந்தன குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் அதற்கும் சொந்தமன்று. நீங்கள் எந்த மரபின் எல்லைக்குள் அவரைத் திணிக்க நினைக்கிறீர்களோ, அவை அனைத்தையும் அவர் மறுக்கிறார். அவர்தன் போதனைகளைத் தொன்மை போதனைகளின் தொடர்ச்சி என்பதையும் மறுக்கிறார். இந்திய அல்லது மேற்கத்திய புனித நூலை எதையும் அவர் படித்ததில்லை. ஏனெனில், உலகில் என்ன நடக்கிறது என்பதை விழிப்புடன் நோக்கும் இந்த பேச்சாளருக்கு புனித நூல்கள் என்று சொல்லப்படுவதை படிக்கும் தேவை இல்லை.

இவ்வுலகில், மனிதனது முடிவில்லா தொடர்ந்த கோட்பாடுகளும், ஐந்தாயிரம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்களாக செய்து வரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிரசாரங்களும் இருந்து வருகிறது. பின்பு, அந்த பிரசாரங்களை மரபாக, சத்தியமாக, இறைவெளிப்பாடு என்று கருதுவதே மனிதனின் மனப்பாங்கு.

உங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த சொற்கள், கொள்கைகள், சின்னங்கள், அதன் வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை முழுவதுமாக, பூரணமாக ஒதுக்கி தள்ளிய அவருக்கு சத்தியம் என்பது மற்றவர் வாயால் அறியும் இரண்டாம்தர விஷயமன்று.

நீங்கள் அவரது உரைகளை நன்கு கேட்டிருந்தால் தொடக்கத்திலிருந்தே எவ்வித அதிகாரப் பீடத்தையும் ஒப்புக்கொள்வது சத்தியத்திற்கு புறம்பானது என்பதைச் சொல்லி வருகிறார். கலாச்சாரம், மரபு, சமூக

நீதி ஆகியவற்றிலிருந்து வெளியே வந்து அதை பார்க்க வேண்டும் என்பதை அவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார். தவிர, இவர் கூறியதை நன்கு கேட்டிருந்தால் 'இவர் இந்தியர், இந்தியரல்ல, பழைய வேதாந்தத்தைப் புதிய சொற்களால் புனைந்து தருகிறார்' என்றெல்லாம் கூறமாட்டார்கள். கடந்த காலத்தையும், அதன் பண்டிதர்களையும், அதன் விளக்கவுரை ஆசிரியர்களையும், கோட்பாடுகளையும், சூத்திரங்களையும் அவர் அடியோடு மறுக்கிறார் என்பதும் தெரியவரும்.

சத்தியம் இறந்த காலத்திலே நிச்சயம் இருப்பதில்லை. இறந்த காலத்திலிருக்கும் சத்தியம் நினைவுக் குவியல்களின் சாம்பல் போன்றதே. நினைவோ காலத்திற்குட்பட்டது. நேற்று எனும் நினைவுச் சாம்பலில் சத்தியம் நிலைக்காது. சத்தியம் உயிர்ப்புள்ளது, காலம் எனும் வரம்பிற்குட்பட்டதல்ல.

இவற்றையெல்லாம் முற்றிலும் ஒதுக்கி தள்ளிவிடுவோம். இப்போது, நீங்கள் முக்கியப்படுத்தும் பிரஹ்மம் எனும் மையப் பிரச்சினைக்கு திரும்ப வருவோம். நீங்கள் அதை உறுதிபட கூறுவதே, மனம் அதை கற்பனையால் கோட்பாடாக புனையச் செய்கிறது. அக்கோட்பாடு சங்கரருடையதோ, இந்நாளைய சமயவாதியினுடையதோ, எதுவாகிலும் புனையச் செய்வது ஒரு கற்பனையே. ஒரு கோட்பாட்டை மன அனுபவமாக உணர்ந்து அதுதான் உண்மை என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அது, ஒரு கத்தோலிக்க மதத்தில் ஊறிப்போன ஒருவன் நான் யேசுவை கண்ட கூடாகப் பார்த்தேன்; கிருஷ்ணன் சம்பிரதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்ட ஒருவன் நான் கிருஷ்ணனை பார்த்தேன் என்று சொல்வதற்கு ஒப்பாகும், நிச்சயமாக அதுபோன்ற காட்சிகள் உள்மன கற்பனையின் வெளித்தோற்றமே. அந்த உள்மனதோ மரபைச் சார்ந்துள்ள எல்லைக்குட்பட்ட பழக்கங்களால் ஆனவை.

இதை வெறும் கோட்பாடாக சொல்லவில்லை - அது ஆதியும் அந்தமுமில்லா ஓர் நீரோடை; மனதினால் எட்ட முடியாத அளவீடற்ற ஓர் இயக்கம்.

அனுபவத்தை மட்டுமே வைத்து ஒன்றை உண்மையெனக் கொள்ளலாகாது. இம்மனோமயக் காட்சிகள் யாவும் நாம் வளர்ந்து வந்த நம்பிக்கைச் சூழல்களால் மேலும் வலுப்படுத்தப்பட்டு அறிவை எல்லைக்குட்படுத்தும் பழக்கங்களாக மாற்றுகின்றன. ஆகவே அவை உண்மையல்ல. நாம் நம்பிக்கைகளையும், கொள்கைகளையும் அடிக்கடி வலியுறுத்துவதேன்? காரணம் - அச்சம், அன்றாட வாழ்க்கையை ஒட்டிய அச்சம். அதன் இழப்பைப் பற்றிய அச்சம், 'துயரம் நேர்ந்து விடுமோ' எனும் அச்சம், இறப்பைக் குறித்துள்ள அச்சம், அர்த்தமற்ற வாழ்க்கை வாழ்கிறோம் என்ற அச்சம், இவ்வாறு அச்சத்திலேயே வாழ்கிறோம். இதைத் தவிர்க்கவேண்டி வலிமை மிகுந்த நம்பிக்கைகளையும், கொள்கைகளையும் திறமையாக உண்டாக்கி அவற்றைப் பிரசாரம் செய்கிறோம். பல்லாண்டுகளாக உரம் பெற்ற நம்பிக்கைகள் அறிவின்மையால் உண்மையாகிப் போகின்றன.

நீங்கள் ஒருவிதக் கோட்பாட்டையோ, மதத்தையோ உருவாக்காவிட்டால், உள்ளதை உள்ளவாறே காண்பீர். அப்போது, 'உள்ளது' என்பது எண்ணம், இன்பம், துன்பம், மரண பயம் என்று தெரியவரும். அன்றாட வாழ்க்கையானது ஒருவருடன் ஒருவர் போட்டி, பொறாமை, பேராசை, முன்னேற்றம், பதவி மோகம் என்று அறியும்போது, மதக்கோட்பாடுகள், ரட்சகர், குரு ஆகியவை பயனற்றவை என்பதைப் பார்ப்பீர்கள். மேலும், துயரத்திற்கோர் எல்லை காணவும், எண்ணங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்த அமைப்பையும் வேருடன் சாய்க்கவும் உங்களால் முடியும்.

எண்ணங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட நமது மன அமைப்பை ஊடுருவி பார்ப்பதும், புரிந்துகொள்வதுமே தியானம். அப்போது, உலகை மனமயக்கமாக பார்க்காமல், ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுடன் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் தொடர்பு வலைகளால் ஆனது இவ்வுலகம் என்ற மறுக்கமுடியாத ஓர் உண்மையாக பார்ப்போம். நாம் அறிய வேண்டியது இதுவேயன்றி, வேதாந்த ஆராய்ச்சிகளையோ, சடங்குகளையோ, மதச் சார்பான செயல்களையோ பற்றியது அல்ல.

பயம், பொறாமை, துயரம் ஆகிய மனப்பாங்கிலிருந்து விடுதலை அடைந்தவனுடைய உள்ளம் மட்டுமே இயற்கையான அமைதியைக் கொண்டிருக்கும். ஆடாது அசையாத அவ்வுள்ளம் நம் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு வினாடியின் உண்மையை பார்ப்பது மட்டுமல்லாமல், அனைத்து பார்வைகளுக்கும் அப்பால் செல்லும். அதன்காரணமாக, காட்சி, காண்பான் என்ற இரட்டை நிலைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும். போராட்டத்திற்கும், அகந்தைக்கும், மன அயர்ச்சிக்கும் அப்பாலுள்ள அது - இதை வெறும் கோட்பாடாக சொல்லவில்லை - அது ஆதியும் அந்தமுமில்லாதொரு நீரோடை; மனதினால் எட்ட முடியாத அளவீடற்ற ஓர் இயக்கம்.

இதை செவிமடுக்கும்போது, நிச்சயமாக இதையும் ஒரு கோட்பாடாக ஆக்குவோம். அந்த கோட்பாடு உங்களுக்கு பிடித்துவிட்டால் அதை பிரசாரம் செய்வீர்கள். நீங்கள் பிரசாரம் செய்யப்படும் அவை உண்மையாகாது. உங்கள் மனதிலும் இதயத்திலும் நிரம்பியுள்ள வேதனை, கவலை, அதிகாரம், ஆதிக்கம் இவற்றிலிருந்து விடுதலை அடையும்போதே சத்தியம் இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போதே, அன்பு எனும் நல்லாசி மலரும்போதே நாம் கூறிவந்ததின் உண்மை புலப்படும்.

The Only Revolution, Chapter 1

எதன் மூலம் மகிழ்ச்சியைப் பெற முடியும்?

உறவு, கோட்பாடு, சிந்தனை என்று பல விஷயங்களின் மூலம் நாம் மகிழ்ச்சியை தேடுகிறோம். அப்போது உறவு, கோட்பாடு, சிந்தனை ஆகியவையே முக்கியத்துவம் பெற்று விடுகிறது, மகிழ்ச்சி முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. பிறவற்றின் மூலம் மகிழ்ச்சியைத் தேடும்போது, அந்த மகிழ்ச்சியைவிட அவற்றிற்கான விஷயங்களே அதிமுக்கியத்துவம் பெற்று விடுகின்றன. இப்படி சொல்லும் பொழுது பிரச்சினை எளிது போல தெரிகிறது, பிரச்சினை எளிதே.

சொத்துக்களில், குடும்பத்தில், பெயரில் நாம் மகிழ்ச்சியை தேடுகிறோம்; சொத்து குடும்பம் கருத்து ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறும்போது மகிழ்ச்சியை தேட ஒரு உபாயம் தேவைப்படுகிறது என்றாகிறது. அப்போது உபாயமே குறிக்கோளை அழித்துவிடுகிறது.

மகிழ்ச்சியை, கைகள் அல்லது மனது உண்டாக்கிய ஒன்றின் மூலமோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒன்றின் மூலமாகவோ பெற முடியுமா?

விஷயங்கள், உறவுகள், கருத்துக்கள் ஆகியவையெல்லாம் நிலையற்றவை என ஊடுருவி பார்த்தால் நமக்கு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவைகளால் மகிழ்ச்சியற்ற நிலைமைக்கு தள்ளப்படுகிறோம். பொருட்கள் நிலையற்றவை, சிறிது சிறிதாக அழிந்து போய்விடக் கூடியவை. மேலும், மரணம் வரை உறவுகளிடையே தொடர்ந்து பூசல்கள் இருந்தவண்ணம் உள்ளது. கோட்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டாலோ, அவை நிலையற்றவை, நீடித்திருப்பதில்லை. ஆனால், நாமோ, அவற்றில் மகிழ்ச்சியைத் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறோம். அதே சமயம் அவற்றின்

நிலையாமையை நாம் உணர்வதே இல்லை. ஆகையால், துன்பம் நம்மை உற்ற துணை போல தொடர்கிறது. இப்பிரச்சினைகளிலிருந்து எல்லாம் மீண்டு வருவது மற்றொரு பிரச்சினை ஆகிறது.

மகிழ்ச்சியின் தன்மையை கண்டறிய வேண்டுமெனில், தன்னறிவு எனும் நதியைப் பற்றி விசாரணை மேற்கொள்ள வேண்டும். தன்னறிவு என்பதற்கு முடிவேது? நதிக்கு மூலம் உள்ளதா என்ன? ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை ஒவ்வொரு நீர்த்துளியும் சேர்ந்தே நதி ஆகிறது. மூலமான ஓர் இடத்தில் மகிழ்ச்சி உள்ளது என்றே நாம் தவறாக எண்ணிக் கொள்கிறோம். தன்னறிவு எனும் நதியிலே, நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே மகிழ்ச்சி உள்ளதென அறிவீர்கள்.

The Book of Life, July 5

பயத்தை முடிவிற்குக் கொண்டுவர முடியுமா?

நம்மால் வெளிப்படையாக உணரப்படாத மனதின் ஆழத்தில் மறைந்திருக்கும் ஆழ்மன பயங்களும், நன்றாக உணரப்படும் உளரீதியான மற்றும் உடலரீதியான பயங்களும் நமக்கு உள்ளன.

பாதுகாப்பின்மை பற்றிய பயம் உள்ளது. வேலை கிடைக்காததால் பயம், கிடைத்த வேலை பறிபோய்விடுமோ என்ற பயம், வேலை நிறுத்தங்கள் பற்றிய பயம் - இப்படி பல்வேறு பயங்கள். உடல் ரீதியானப் பாதுகாப்பு முழுமையாக கிடைக்காத நிலையில், நம்மில் பலரும் அச்சவுணர்வோடு வாழ்கிறோம். இதற்கு என்ன காரணம்? தேசமென்றும் குடும்பமென்றும் குழுமங்களென்றும் நாம் நம்மை தனித்தனியாய் ஒதுக்கிக் கொள்வதால், பாதுகாப்பின்மையை உணருகிறோமா? பிரெஞ்சு மக்கள், தங்களை தனிப்பட்டவர்களாக

ஒதுக்கிக் கொள்கிறார்கள் - ஜெர்மானியர்களும் அப்படியே - இப்படி எல்லோரும் தனித்தனிக் கூட்டங்களாய் பிரிந்து வாழ்வது, படிப்படியாக நம் அனைவருக்குமே பாதுகாப்பின்மையைக் கொண்டு வருகிறதா?

புறத்திலிருந்து மட்டுமில்லாமல், இவ்விஷயத்தை முழுமையாக நாம் பார்க்க முயற்சிக்கலாமா? வெளியுலகில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சரியாகப் பார்த்தவறிவதின் மூலம், நமக்குள் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்க ஒரு 'திட்டஅளவை' கிடைக்கும். திட்ட அளவை இல்லாமல் தொடங்கினால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ள நேரிடும். வெளி நடவடிக்கைகளை பார்க்க ஆரம்பித்து, நாம் நம் உள்முகப் பயணத்திற்கு முன்னேற வேண்டும். கடலுக்கும் கரைக்குமாய் போய்வரும் அலையை போன்றதே உள்ளும் புறமும். நிலையான அலை என்று

ஏதுமில்லை. எந்நேரமும் உள்ளும் புறமுமாய் ஓடிக்கொண்டிருப்பவை அவை.

இப்படித் தனித்தனி தீவுகளாய் இருப்பது, ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள் இருக்கும் பழமை மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடு. இந்த வெளிப்பாடுதான், உடலரீதியான பாதுகாப்பின்மையைக் கொண்டு வருகிறது. ஒரு சொல் விளக்கமாகவோ, அறிவுபூர்வமான கருத்தாகவோ இதை கொள்ளாமல், இவ்வுண்மையில் இருக்கின்ற சத்தியத்தை ஒருவர் பார்த்தால், பிறகு, அவர் எந்தவொரு குழுவையோ, தேசத்தையோ, கலாச்சாரத்தையோ மதத்தையோ சேர்ந்தவராக இருக்க மாட்டார். அவை அனைத்தும் பிரிவினையை உண்டாக்குபவை.

கத்தோலிக்கர், பிராட்டஸ்டண்ட் என்பதாக பலப்பல பிரிவினைகளை மதங்கள் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இதைப் பற்றி உரையாடிக் கொண்

டிருக்கும்போதே, நீங்கள் ஏதோ ஒரு பிரிவைச் சார்ந்திருப்பதை தூக்கியெறிய உங்களால் முடியுமா? உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றையும் எந்த ஒரு மதிப்பும் இல்லாதவற்றையும் உங்களால் கைவிட முடியுமா? உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றையும் எந்த ஒரு மதிப்பும் இல்லாதவற்றை உங்களால் கைவிட முடியுமா? தேசியம் ஒரு மதிப்பு வாய்ந்த சிந்தனை என்று எண்ணுகிறோம். ஆனால், உற்று நோக்கும் போது, தேசியம், திட்டங்களை உருவாக்குவதை காண்கிறோம். தேசிய உணர்வு இல்லையென்றால் மானுட ஒருமைப்பாட்டை புற உலகில் கொண்டுவர முடியும் என்பதால் தேசியத்தை கைவிட நாம் தயாரா?

உண்மைச் சமயத்தின் மூலமே மானுட ஒருமைப்பாட்டை கொண்டு வரமுடியும். நாம் இப்போது பின்பற்றி வரும் போலியான சமயங்களில் மூலம் அதை சாதிக்க முடியாது. என் பேச்சு யாரையும் அவமதிப்பதாக இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கிருத்துவ மதம், இந்து மதம், இஸ்லாமிய மதம் போன்ற மதங்கள் அனைத்துமே எண்ணங்களின் அடிப்படையில்தான் அமைந்திருக்கிறது. எண்ணங்களின் கோர்வையாக அவை உள்ளன.

புனிதம் எண்ணங்களால் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. எண்ணம் என்பது வெறும் கருத்து மட்டுமே. கருத்தினை முன்னிறுத்துகிறார்கள், அதை குறியீடுகளால் வெளிப்படுத்துகிறார்கள், குறியீடுகளை பூஜிக்கிறார்கள். அந்த குறியீட்டில் அந்த விக்கிரகத்தில், அந்த சடங்குகளில் புனிதம் என்பது அறவே இல்லை. இந்த உண்மையை ஒருவர் பார்த்தறியும்போது அதிலிருந்து விடுபட்டு உண்மையான சமயம் என்ன என்பதை கண்டறிவதற்கான சுதந்திரத்தை பெற்று விடுகிறார். உண்மையான சமயம் நம்மை ஒன்றிணைக்கும்.

உளவியல் ரீதியான பயங்களைப் பற்றி பார்ப்போம். உறவு முறை தொடர்பான பயங்கள், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயங்கள்,

கடந்த காலத்தைப் பற்றிய பயங்கள் என காலத்தின்பாற்பட்ட பயங்களாக இவை உள்ளன. நான் ஒரு பேராசிரியரும் இல்லை; பிறருக்கு பிரசங்கம் செய்து விட்டு தன் பயனற்ற வாழ்க்கையை தொடரும் பண்டிதரும் இல்லை. நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இப்பிரச்சினை மிகமிக முக்கியமானதாகவும், நம் வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக பாதிக்கும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. எனவே, தயவு செய்து கவனத்தோடும் அக்கறையோடும் இந்த ஆய்வில் கலந்து கொள்ளுங்கள்.

உறவுமுறை தொடர்பான பயங்கள், நிச்சயமற்றத் தன்மை பற்றிய பயங்கள், எதிர்காலம் மற்றும் கடந்த காலம் தொடர்பான பயங்கள், அறியாமையால் தோன்றும் பயங்கள், மரண பயம், தனிமைப் பற்றிய பயம் என உளவியல் ரீதியான பயங்கள் பலப்பல. மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொண்டவராய் நீங்கள் இருக்கலாம், உங்களுக்கு சிறந்த நண்பர்கள் பலர் இருக்கலாம், நீங்கள் மணமானவராய் இருக்கலாம். ஆனாலும், இந்த ஆழமான தனிமையுணர்வு உங்களுக்குள் இருக்கிறது - பயத்திற்கான காரணிகளில் இதுவும் ஒன்று.

‘விரும்பியதை அடைய முடியாமல் போய்விடுமோ’ என்ற பயமும் இருக்கிறது. விரும்பியதை அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையானது சலிப்புணர்வையும் அதனோடு கொண்டு வந்துவிடுகிறது. சலிப்புணர்வில் பயம் இருக்கிறது. அனைத்து விஷயங்களையும் பற்றிய பூரணமான தெளிவு நமக்கில்லையே என்ற பயமும் இருக்கிறது. ஆக, பயங்கள் பல வகைப்பட்டவை. பயத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள அக்கறை கொண்டிருந்தால் உங்களின் குறிப்பிட்ட பயத்தை நீங்கள் ஊன்றிப் பார்க்கலாம்.

பயந்துபோயிருக்கும் மனம், தியானம் செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆனால், பயமுள்ள மனதால், சத்தியம் என்றால் என்ன என்பதை ஒருபோதும் அறியவே முடியாது

உண்மைச் சமயத்தின் மூலமே மானுட ஒருமைப்பாட்டை கொண்டு வரமுடியும். நாம் இப்போது பின்பற்றி வரும் போலியான சமயங்களில் மூலம் அதை சாதிக்க முடியாது.

என்பதால் அந்த தியானமானது, மேன்மேலும் அதிக துயரத்திற்கும் கபடத்திற்குமே இட்டுச்செல்லும். ஆணியேரோடு முற்றிலுமாக பயத்திலிருந்து விடுபடுவது சாத்தியம்தானா என்பதை இப்போது பார்க்கலாம்.

தன்னுடைய குறிப்பிட்ட சொந்த பயத்தைப் பார்த்தல் என்ற பணியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்பணிக்கு மிகவும் கவனமான நோக்குதல் தேவைப்படுகிறது. அது மட்டுமின்றி பயம் என்ற விஷயம் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்?

நீங்கள் பயத்தை எப்படி பார்க்கப் போகிறீர்கள்? கடந்த காலத்து பயம் ஒன்றை மீண்டும் நினைவிற்குக் கொண்டு வந்து அதை பார்க்கப் போகிறீர்களா? அல்லது நேரமின்மை காரணமாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்கால பயத்தைப் பார்க்கப் போகிறீர்களா? இல்லை, உங்கள் மனம் பயத்தை பார்க்க விரும்பவில்லையா? உண்மையில் இப்போது இதில் எது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது? பயத்திற்கு தீர்வு காண நமக்கு தெரியாது என்பதால் நம் பயங்களைப் பார்க்க நாம் விரும்பவில்லையா?

பயங்களிலிருந்து விடுபட்டு விடலாம் என்ற நினைப்பில் பயத்திலிருந்து தப்பித்து ஓடுகிறோம் அல்லது அதை பகுத்தாய்க்கிறோம். எதை செய்தாலும் பயம் தொடர்கிறது. ஆகவே, பயத்தை நாம் எப்படி பார்க்கிறோம் என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

பயத்தை நாம் எப்படி கவனிக்கிறோம்? - இதை அறபமான கேள்வி என்று எண்ணாதீர்கள்.

பயப்பட வைத்த நிகழ்வு நடந்து முடிந்த பின் பயத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிறீர்கள். அல்லது, நிகழ்வின்போதே, பயத்தை பார்க்கிறீர்கள். பெரும்பாலும் நிகழ்வுக்குப் பிறகுதான் நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். பயம் எழும்போதே, அதைக் கவனிக்க முடியுமா என்று இப்போது நாம் வினவுகிறோம். உங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட கோட்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், அனுபவங்கள், கருத்துகள், தீர்மானங்கள், மதிப்பீடுகள் உள்ளன. அவற்றிற்கு எதிராக மற்றவர் போர்க்கொடி தூக்கும்போது, ஒன்று, நீங்கள் எதிர்த்து நிற்கிறீர்கள், பலமான தடுப்புச்சுவற்றை எழுப்பி விடுகிறீர்கள். அல்லது, நீங்கள் தாக்கப்படப்போவதாக எண்ணி பயப்படுகிறீர்கள்.

இப்போது அந்த பயம் எழும் போதே அதை கவனிக்க உங்களால் முடியுமா? தற்சமயம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? எவ்வாறு கவனிக்கிறீர்கள்? பயம் என்று அழைக்கப்படும் அவ்வுணர்வை நீங்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்கிறீர்கள் - இவ்வகை பயம் ஏற்கனவே உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது, அதை பற்றிய நினைவுகள் மூளையில் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது - தற்சமயம் ஏற்பட்டுள்ள பயத்தை, முந்தைய பயத்தின் நினைவுகளின் மூலம் நீங்கள் அடையாளம் காண்கிறீர்கள், சரிதானே? ஆக, நீங்கள் கவனித்தறியவில்லை, வெறுமனே அடையாளம் கண்டுகொள்கிறீர்கள்.

அடையாளப்படுத்துதல், பயத்திலிருந்து மனதிற்கு விடுதலை அளிப்பதில்லை. மாறாக, அது, பயத்தை வலுப்பெற வைக்கிறது. இந்தச் செயல்பாட்டில் இரண்டு காரணிகள் செயல்படுகின்றன. அந்த பயத்திலிருந்து நீங்கள் வேறுபட்டவர், வித்தியாசமானவர் என்று உணர்கிறீர்கள். அதனால், பயத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உங்களால் முடியும் என்று அதை அடக்கப் பார்க்கிறீர்கள், அதை விரட்டப் பார்க்கிறீர்கள், அதை சீரமைக்கப்

பார்க்கிறீர்கள். அதாவது, நீங்கள், பயத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள். இந்த நிலை, பிரிவினையுடன் கூடிய இருமை நிலையாக உள்ளது - நீங்கள் மற்றும் பயம் எனும் இருமைநிலை - இந்த பிரிவினையால்தான் முரண்பாடு உண்டாகிறது. உண்மையில் நீங்கள் ஊன்றிக் கவனித்தீர்களேயானால், பயம் நீங்களேதான் என்பது புரியும்.

அந்த பயத்திலிருந்து, நீங்கள் வேறுபட்டவர் இல்லை. காணப்படுவதுதான் காண்பவர் என்ற பொது விதியை புரிந்து கொண்டுவிட்டால், பயத்தை பார்க்கும் நீங்கள்தான் பயம் என்ற உண்மை தெளிவாகிவிடும். பயத்தை பார்ப்பவருக்கும், பயத்திற்கும் இடையே பிரிவேதும் இல்லை, இரண்டும் ஒன்றே என்பது புரிந்துவிடும்.

ஞாபகத்தின் மூலமாக பயத்தை பார்க்கிறீர்களா? ஞாபகத்தின் வழியாக பயத்தை அடையாளப்படுத்தி, அதற்கான பெயரோடு பயத்தை பார்க்கிறீர்களா? நம் சம்பிரதாயம் சொல்கிறது: 'பயத்தை அடக்கப் பார், அதிலிருந்து விலகிச் செல், பயமற்று இருப்பதற்கு ஏதாவது முயற்சி செய்' என்று. ஆக, பாரம்பரியம் நாம் பயத்திலிருந்து வேறுபட்டவர் என்று நமக்கு போதிக்கிறது. சம்பிரதாயங்களிலிருந்து விடுபட்டு, 'நான் வேறு, பயம் வேறு' என்ற எண்ணமில்லாமல், பயத்தைப் பார்க்க உங்களால் முடியுமா? கடந்த காலத்து நிகழ்வுக்கான எதிர்வினையை 'பயம்' என்ற உணர்வாய் பதிவு செய்து வைத்திருக்கும் எண்ணத்தின் குறுக்கீடு இல்லாமல் உங்களால் பயத்தை பார்க்க முடியுமா? அவ்வாறு பார்ப்பதற்கு மிகுந்த கவனமும் ஆற்றலும் தேவை.

கவனித்தலில் இருப்பது தூய பார்த்தறிதலே - அதில் எண்ணத்தால் விமர்சிக்கப்படும் பார்த்தறிதல் இல்லை. இந்த விளக்கங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி: பயம் என்றால் என்ன? நான் கொண்டிருக்கும்

நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான சவால் எழும்போது, நான் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் அனுபவங்கள் அச்சுறுத்தப்படும்போது, நான் சாதித்து விட்டேன் என்ற நிலை ஏற்படாத போது, எனக்கு பயம் தோன்றுகிறது என்பதை இப்போது என்னால் பார்க்க முடிகிறது. நான் வேறு, பயம் வேறு என்ற பிரிவினை இல்லாமல் பயத்தை பார்க்கக்கூடிய தளத்திற்கு நாம் இப்போது வந்து விட்டோம்.

அடுத்த கேள்வியாக இருப்பதும் 'பயம் என்பது என்ன?' என்பதே. இருட்டைக் கண்டால் பயம், மனைவியைக் கண்டால் பயம் என்பதுபோல பல பயங்கள். சில செயற்கையானவை மற்றும் பல நிஜமானவை. 'பயம்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து, பயம் என்றால் என்ன? சொல், அது குறிக்கும் நிஜமாக இல்லை. இதை மிக ஆழமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சொல், அது குறிக்கும் பொருளாகவே இருப்பதில்லை; அது பொருளை குறிக்கும் வெறும் குறியீடு மட்டுமே.

இந்த பிரிவினையால்தான் முரண்பாடு உண்டாகிறது. உண்மையில் நீங்கள் ஊன்றிக் கவனித்தீர்களேயானால், பயம் நீங்களேதான் என்பது புரியும்.

ஆக, சொல்லின் துணை கொண்டு பாராமல், பயத்தை பார்க்கும் போது, பயம் என்பது என்ன? சொல், பயத்தை தோற்றுவிக்கிறதா? சொல், பயத்தை உருவாக்குகிறது. பயமாக உணரப்பட்ட கடந்தகால நிகழ்வின் அடையாளப்படுத்தலாக சொல் இருக்கிறது. சொல் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடுகிறது. ஆங்கிலேயர், ரஷ்யர், பிரெஞ்சுக்காரர் போன்ற சொற்கள், நமக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக இருப்பதுபோல, பயம் என்ற சொல்லும் உள்ளது. ஆனால், சொல், அது குறிக்கும் நிஜமாகவே இல்லை. ஆக, பயத்தைப் பற்றிய சொல்-விளக்கத்தைத் தவிர்த்து, பயம் என்பது என்ன?

பயத்தின் ஆணிவேராக இருப்பது எது? அதன் ஆணிவேரைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால், உணர்வு நிலை பயத்தையும் ஆழ்மன பயத்தையும் எளிதாக புரிந்து கொள்ள நம்மால் முடியும். பார்த்தறிந்த கணத்திலேயே, உணர்வுநிலை மற்றும் ஆழ்மன நிலை என்பதற்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் ஏதுமில்லை; பார்த்தறிதல் மட்டுமே அங்கு உள்ளது. பயத்தின் வேர் எது? ஆயிரமாயிரம் நேற்று-களில் பயமும் நாளை-களின் பயமும், மரண பயமும் தான் பயத்தின் வேராக இருக்கிறது. கடந்த கால நிகழ்வுகளின் பயமும் உள்ளது. நிஜமாக இப்போது, இத்தருணத்தில், பயம் ஏதுமில்லை. இதை மிகவும் கவனமாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒருவருக்கு திடீரென மாறடைப்பால் மரணம் சம்பவித்தால் அவ்வளவுதான் எல்லாம் முடிந்தது. ஆனால், மாறடைப்பு ஏற்பட்டு, அது சரியாகி விடுகிறது. அப்போது, எதிர்காலத்தில் மாறடைப்பு வரக் கூடுமோ என்று தோன்றும் எண்ணம் பயமாகிறது. காலம், பயத்தின் ஆணிவேராக இருக்கிறதா? கடந்த காலம், நிகழ்காலமாக மாற்றம் பெற்று, எதிர்காலத்திற்குச் செல்லும் இயக்கம்தான் காலம். இந்த இயக்கம் தான் பயத்திற்குக் காரணமாய், அதன் ஆணிவேராய் இருக்கிறதா?

காலமாக இருக்கும் எண்ணம் தான் பயத்தின் ஆணிவேராக இருக்கிறதா என்று நாம் வினவுகிறோம். எண்ணம் என்பது இயக்கம். இயக்கம் என்றால் காலம். காலம்தான் பயத்திற்கான காரணமா? எண்ணம் காரணமா? காலத்தின் முழு இயக்கத்தையும் உளரீதியாகவும் பௌதீக ரீதியாகவும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? நாளை என்பது உளரீதியான காலம். ஆக, நாளைதான் பயத்தின் ஆணிவேரா? நாம் ஏதோ தத்துவம் பேசவில்லை, அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றி பேசுகிறோம், அல்லவா? நாளை என்பதே இல்லாமல் ஒருவரால் வாழமுடியுமா? - வாழ்ந்து பாருங்கள். அதாவது, நேற்று உடல்வலி இருந்ததென்றால், அதை நேற்றுடன்

முடிவிற்குக்கொண்டு வாருங்கள். இன்றும் அதைப் பற்றிய நினைவை சுமந்து கொண்டு வராதீர்கள். நாளைக்கும் கொண்டு செல்லாதீர்கள். இவ்வாறு நினைவுகளை சுமந்துவரும் காலம்தான் பயத்தை கொண்டு வருகிறது.

மேற்கூறப்பட்டவைகளை புரிந்துகொண்டு செயல்பட்டால், உளரீதியான பயங்களை முடிவிற்குக் கொண்டு வருவது முற்றிலும் சாத்தியமே.

சமையல்காரர் ருசிகரமான உணவை பக்குவமாக சமைத்து உங்களுக்குத் தரலாம். ஆனால், உங்களுக்கு பசி இல்லை என்றால் நீங்கள் அதைச் சாப்பிட போவதில்லை. அந்த உணவிற்கு அப்போது மதிப்பே இல்லை. மாறாக, அதை நீங்கள் உட்கொண்டால் உங்களுக்கு நன்மை உண்டு. அதுபோலவே, இவ்வரையாடலில் கூறப்பட்டதை, உங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும்போது, பயம் முழுவதுமாக முடிவுக்கு வருவதை உங்களால் காண முடியும். பயம் முடிவிற்கு வருவதால், மனிதன் சுமந்து வந்த இந்த கொடூரமான பயம் எனும் சுமை, மனதிலிருந்து நீங்கி, மனம் சுதந்திரமாய் செயல்படும்.

Brockwood Park, 01.09.1979

Published in February, June & October.

Registered with The Registrar of Newspapers for India under No. TNTAM/2006/17823

If undelivered please return to:

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org

Statement about ownership and other particulars of Vasanta Ethal	
FORM IV	
1. Place of publication	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
2. Periodicity of publication	: Once in four months (February, June, and October)
3. Printer's name	: N. Subramanian
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Sudarsan Graphics Pvt. Ltd., 4/641, 12th Link Street 3rd Cross Road, Nehru Nagar Kottivakkam (OMR) Chennai - 600 041
4. Publisher's name	: Dr. V. Aravind
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Anugraha Flat No. 2, Old No 26, New No 51 Fourth Trust Cross Street Mandavelli Chennai - 600 028
5. Editor's Name	: K. Krishnamurthy
Address	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
I, Dr. V. Aravind, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief. (V.Aravind)	

Periodical